

Posudek bakalářské práce

Oponent práce: Mgr. Jaroslav Sojka

Veronika Marie Malanowska

Zaniklé kaple na Kladně

Dostí objevné a doslova „bohulibé“ téma, které si studentka V. M. Malanowska vybrala se věnuje především historii vzniku, užívání a proměnám kaplí a kostelů na území dnešního Kladna. To znamená, že autorka by měla mít osvojené názvosloví užívané u standardního popisu architektury a jejího tvarosloví. Je nám ale velmi líto, že tomu tak na řadě míst předkládané práce není. A navíc, že některá místa jsou zmatečná a psaná jazykem, kterým si snad vystačíme v regionu ale ne na půdě univerzity. Spousta zbytečných archaismů, neskloňování, chybějících spojek a někdy i podnětů je zarážející a kontrastuje s jinak pečlivou úpravou práce (poznámkový aparát, fotografie).

Opět se ukazuje, že někteří studenti jsou obdařeni schopností zvládnout širší téma, jejich písemný projev je ale pokulhávající. Respektive, že práce po sobě nechtou, nekonzultují s někým, kdo by je na tyto zbytečné chyby upozornil.

Jen několik příkladů, bez nároku na úplnost, která by zde byla vyčerpávající:

Např. na s. 38: „...nad střední lucernou pněl kříž.“ Dále nám uniká zbytečnost sousloví na s. 39: „...rozvržena do několika vertikálně členěných vysokých pilastrových řádů...“ Nešťastné je slovní spojení na s. 40: „...trojúhelný štít na rizalitu s jakousi štukou v tympanonu...“ Tamtéž nalezneme variantu předchozího: „...nad lodí pní sanktusník...“ Doporučuji si práce po sobě lépe přečíst, jako např. na začátku druhého odstavce na s. 41. Skloňování světců ani slova iniciála (s. 44) asi nejsou nejsilnější stránkou autorky. Dojemná je chyba v sousloví na s. 45: „...v Praze a pohřeben v Olšanském krematoriu.“ Rozkošně pak působí neumělost sousloví na s. 47: „Škola je postavena na svahovitém trénu; přízemí se nachází...nad terénem země, dokola obehnaný trnožem...“ Český jazyk dále trpí v sousloví na téže straně: „Samotné dveře jsou robustné

s půlkruhovým světlíkem, kde stojí zlatý secesní nápis Gymnasium...“ Historik umění pro změnu trpí v sousloví na s. 48: „...secesní geometrická výzdoba ve štuce...“ a pousměje se na s. 49: „...zcela rovná hlavní římsa.“ Nepřípustné je slovní spojení na s. 61: „Dveřní otvory jsou taktéž orámované pilastry, jež nesou půlkruhový oblouk, na jehož vrcholu ční ozdobná konzola.“

Hlava se čtenáři zamotá při četbě popisu, z běžných eklektických prací novorenesance nijak nevybočujícího, průčelí kaple na s. 65, kde se jazyk autorky práce stává navíc krajně nespisovným!

Vraťme se ale k základu práce – téma je dobře definováno a správným způsobem rozvíjeno, práce je čtivá a dokáže zaujmout. Popisy staveb je ale třeba zlepšit, jasně traktovat text a v hodnocení nebýt sentimentální. Krajně zjednodušeně řečeno: doba dvacátých let zkrátka mnoha kaplím nepřála, sílila společenská nespokojenost zvláště v dělnickém prostředí a katolická církev tehdy byla nejen sociální demokracií nazíraná jako zpátečnická a neschopná řešit péči o nemajetné lidi a dělnictvo – tuto úlohu postupně přebíral Československý stát. I proto některé křivdy a nevhodné způsoby přebírání bohoslužebných prostorů...

Tehdejší situace, díky autorce práce, dokáže burcovat i dnes a navíc vést k zamyšlení.

Z důvodu formálního splnění rozsahu a prokázané schopnosti zvládnout téma, doporučuji práci k obhajobě.

V Praze 27. května 2013

Mgr. Jaroslav Sojka